

DOĞU AFRİKA GEZİM ve (عيدى أمين) İDİ AMİN İLE İLGİLİ YAŞANMIŞ İBRET LİK BİR HATIRA

2020 Yılı nın ilk aylarında Do ğu Afrika ÷lkelerinden olan dört ÷lkeye, bir proje ve hayır gezisi yapma fırsatı bulmuştum...

Bu ÷lkeleri yakından tanıyınca duygu ve düşüncelerim allak bullak oldu; şaşırdım; sarsıldım...

Dünyanın en güzel, en verimli, en zengin topraklarında, insanların nasıl bir fakirlik ve yoksulluk yaşamaya mahkm kılındı ğını, sömürgecilerin bu sömürü sistemini nasıl kurup yürüttüklerini  ğrenmek, beni hayrete sevk edip derinden yaraladı...

Görüp  ğrendiklerimi yazmak istedim; bir türlü elim varıp başlayamadım...

Ben Trabzon/Of'un çay üretilen bir köyündenim. Çay bitkisi yılda 3 defa ürün veriyor. Nadirattan da olsa 4. defa ürün verdi ği yıllar da olur. Kesip toplayarak satıyoruz...

Yılda üç hasatlı bu ürün, arazisi çok az ve kıt olan bu bölgede, fakirlik sıkıntısı yaşayan insan bırakmadı...

Etiyopya, Uganda ve Kenya'nın çay olan bölgelerinde, çay bitkisinden yılda 8-10 defa, Tanzania'da ise 22 defa ürün alınabildi ğini görüp  ğrendim. İlk duydu ğumda tercüman yanlış aktarıyor zannetmiştim. 2 mi 22 mi diye üç defa tekrarlayıp sordum. İngilizce 'den tercüme eden arkadaşa güvenmeyip Arapça bilene de sordum.

Evet, çay yılda 22 defa ürün veriyormuř Tanzania'da...

Çayın 22 defa kesilip toplandı ğı bir bölgede fakirlik nasıl olur..? Sorup  ğrenince hayretten küçük dilimi yutacak gibi oldum...

Aman Allah'ım bu çağda böyle bir sömürü, böyle bir zulüm nasıl olabilir..?

Afrika ÷lkelerinin bir kısmını Fransızlar, di ğer büyük bir kısmını da İngilizler sömürmüş; sömürüyor. İki sömürgeci ÷lkenin sömürü sistemleri benzerlik arz etse de İngilizler daha usta, daha kurnaz ve daha profesyonel oldu ğunu söylemek mümkün...

Ayrıntılara girmeden bir misal zikretmem gerekirse, Uganda'yı İngilizlerin smrme planı şöyle işledi; işliyor...

Uganda, Hıristiyanlarla Müslümanların beraber yaşadı ğı bir ÷lke, insanların ten rengi siyah, İngilizlere benzer tarafları yok. Direk İngilizlerin yrtece ği bir sömürü planı uzun vadeli olmaz; olsa da zahmetli ve riskli olabilir. Öyle bir aracı vekil bulmak gerekir ki, ne ten renkleri ne de dinleri İngilizlerin çıkarlarını uzun vadede riske sokmalı..? Bulunacak aracı ne beyaz tenli ne de siyah tenli olmalı, Müslüman veya

Hıristiyan da olmamalı, bu vasıflardan biri bile uzun vadede risk oluşturabilir; sömürü çarkının tıkr tıkr işleyip dönmesini engelleyebilir..?

İşgal edilip el konulmuş verimli araziler, oluşturulan şirketler üzerine tescil edilmiş ve bu şirketlerin yönetim görevi de Hindistan'dan özel seçilip özel eğitimden geçirilmiş olan, esmer tenli, Budist Hindulara verilmiş...

Budist Hindular Ne beyaz ne siyah, ne Müslüman ne Hıristiyan, herkes için ideal...

Beyaz olsa kabul görmez; siyah olsa uzlaşma riski oluşur; Müslüman olsa denge bozulur; Hıristiyan olsa işbirliği İngilizler aleyhine gelişebilir..?

Ülkedeki toplam sayıları on bini geçmeyen, İngilizlerin desteği olmadan varlıklarını sürdüremeyecek olan bu Hinduların ihanet etme şansı da olamayacağına göre muhteşem sömürü sisteminin devamını riske atacak ihtimaller minimize edilmiş oldu. Bu verimli arazilerde çalışıp üretme işçiliği için yerli halkın seçilmesi de İngilizlerin Ugandalılara jesti ve ikramı olmuş..! Yevmiye için de cömert(!) davranmışlar; günlüğü 1 dolar. Evet, yanlış duymadınız; günlük bir dolar ücret. Nasıl bir düzen ama..? Sevdiğiniz değil mi..?

Bizim bunu öğrenip bilemediğimiz, dünya zalimlerinin utanmaz yüzüne çarpamayıp, bütün insanlığa duyuramayıp anlaşılabılır, kabul edilebilir değil...

Ayrıntıları anlatmaya kalksam bu yazı kapsamına sığmaz; eksik ve yetersiz olur; fırsat bulsam da avazım çıktığı kadar bağırarak, yüksek sesle dünyaya haykırırsam, duyurabilsem keşke...

Yazdıklarımı mübalağa zannedip inandırıcılığımı kaybedebilir miyim diye endişe etmiyor da değilim...? Neden mi? Bu sömürü ve zulmü yapanların, zulmedip sömürdükleri insanların zihinlerini de işgal edip kendilerine hayran bırakmaları gözümü yıldırıyor...

Kuzunun kurda, kişinin celladına âşık olması diye bir kavram bilirdim fakat yaşandığını yaşadığını görmemiştim...

Uganda'nın merhum devlet başkanı ile ilgili, bir arkadaşımızın fiilen yaşadığı bir hatırayı aktarmakla yetineyim şimdilik...

Sizden ricam, aktaracağım bu ibretlik hatırayı, yazdığım bu kısa bilgilendirme notu ışığında dinleyip değerlendirmeniz...

[Dünyayı kana bulayan Siyonist ve emperyalistlerin, her işine gelmeyen Ülke liderlerini Diktatör yaftasıyla alaşağı etme alışkanlıklarına bir yenisini ekleyip, yamyam yaftasıyla iktidardan ettikleri Uganda eski devlet başkanı merhum İdi Amin ile ilgili hatırayı şöyle özetleyebilirim:

Mekke-i Mükerreme Ummul-Kura Üniversitesi mezunu, halen Avustralya'da yaşayan eğitimci arkadaşımız Ahmet Bozlar Hoca'nın anlatımı ile 1980'li yılların başları... Cidde'de büyük bir otelde yapılan Türkiye'yi tanıma haftası toplantılarından birine katıldık. Aynı şirkette çalıştığımız, inancı zayıf olan, hatta olmayan bir Türk mühendis de bizimle beraberdi.

Bana:

"- Hoca efendi, şu adam İdi Amin değil mi?" diye sordu.

O tarafa baktığımda: "Ona benziyor, amma bilmem" dedim.

Mühendisin ısrarı üzerine masasına gittik.

Ve arkadaşım: "Siz İdi Amin misiniz?" diye sordu.

O da: "Bir Türk kahvesi ismarlamazsanız konuşmam" deyince sıcak bir hava oluştu.

Oturduk yanına. Tam o esnada bizim mühendis bey bombayı patlattı:

"Siz ülkenizdeyken neden insan kanı içiyordunuz?" deyiverdi.

İdi Amin gayet sakin bir şekilde:

“Orada Türk kahvesi yoktu da onun için” dedi.

Bizim mühendis bey ukalalığına devam eder mahiyette güldü. İdi Amin, mühendisi omuzundan eliyle bastırarak sandalyeye oturttu.

Ve:

“Siz Türkler 1974’de Kıbrıs’ta çocukları, ihtiyar kadınları, neden dozerlerle çukurlar açarak canlı canlı gömdünüz?” diye sordu.

Mühendis bey celallenerek:

“Hayır, biz öyle bir şey yapmadık. Onu Rumlar yapmıştı..” deyince o aslan yapılı İdi Amin kükrercesine:

“Sen bana insan kanı içiyordun dedin. Bir insana yapılabilecek en ağır hakareti yaptın, ben kızmadım. Sana ne oluyor şimdi?” diye çok sert bir üslup ve bakışla dakikalarca sayın mühendis beye baktı.

Ve ekledi:

“Baby (çocuk), benim ülkem kuş cennetidir. Ben halkımla hep iç içe yaşadım.

Beni ziyarete gelenler bana kuş eti veya kuşu canlı getirirlerdi. Kabul ettiğim tek hediye buydu.”

Aynı o sert bakış ve sesle:

“Ben o kuşların bile kanını içmedim” dedi.

Aniden yumuşak bir üslupla:

“Ben gelmeden önce Uganda’da Müslümanlar köle ve hizmetçi idi. Resmi iş alamazlardı. Ben bunların resmi işlerdeki oranını yüzde 80’e çıkarttım. İngiliz ve batı bunu asla kabullenemedi. Daima aleyhte haberler üretti masa başından.

Bilin ki benim ülkemden çıkan her haber; önce Londra’ya gider, orada şekillenir ve oradan size gelirdi. Sizinle ilgili haberler de önce İsrail’e, oradan İsviçre’ye gider; orada istenen şekle konur, sonra bize gelirdi... Ve bu, halen de böyledir” dedi.

Ve: “Hadi bir Türk kahvesi daha..” diyerek sustu...

Kendisinden özür dileyerek, boynumuz bükük şekilde, yanından ayrıldık...]

İdi Amin’den dinlediklerimiz arasında bir cümlenin altını çizip tekrarlayarak yazımı bitireyim...

“Bilin ki benim ülkemden çıkan her haber; önce Londra’ya gider, orada şekillenir ve oradan size gelirdi. Sizinle ilgili haberler de önce İsrail’e, oradan da İsviçre’ye gider; burada istenen şekle konur, sonra bize gelirdi... Ve bu, halen de böyledir”

Ruhun şad olsun İdi Amin, Allah’ın rahmet ve mağfireti üzerine olsun...

Verdiğin mesajı duyan bir nesil var; sömürü sistemine senin çomak soktuğun gibi çomak sokma gayretini sürdürüyorlar. Afrika’ya Fransız kalmayan bu nesil, senin bıraktığın yerden devam ediyor. Emeklerin hiç de boşa gitmedi...

Halen Fransızların uykusunun kaçması, İngilizlerin keyfinin bozulması da buna mani olamayacak inşallah...

09.05.2020

Ahmet Ziya İbrahimoglu

NOT: Yazının görüntüler eşliğinde seslendirilmiş halini dinlemek için alttaki linki tıklayınız...

<https://youtu.be/fbp8569ymdk>